

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23609/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из ..., против туженог Факултета спорта и физичког васпитања Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5551/20 од 29.03.2024. године, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5551/20 од 29.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5551/20 од 29.03.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5551/20 од 29.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Другог основног суда у Београду П 907/15 од 22.01.2020. године, којим је исправљен препис пресуде Другог основног суда у Београду П 907/2015 од 11.05.2017. године, у садржини означеној у изреци те одлуке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је, с позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. тог закона, прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе тог закона о ревизији против пресуде.

Питање испуњености услова за исправљање пресуде у смислу одредби члана 362. Закона о парничном поступку је процесно, а не материјалноправно питање, па нема законских услова за одлучивање о изјављеној ревизији, као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решење о исправљању пресуде не представља одлуку којом се поступак правноснажно окончава, нити је у питању решење из одредби ставова 3. – 5. тог члана закона, против ког је ревизија увек дозвољена.

Из изнетих разлога ревизија је недозвољена, па је на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић